

Motion till riksdagen 2005/06:Bo262

av **Ronny Olander och Christin Hagberg (s)**

Nya koloniträdgårdar

Förslag till riksdagsbeslut

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som i motionen anförts om åtgärder för att stimulera att nya koloniträdgårdsområden anläggs.

Motivering

Trädgårdsodling är ett av de mest uppskattade fritidsintressena bland allmänheten och är därtill samhällsnyttig i en rad avseenden. Trädgårdarna utgör inte mindre än 30 % av tätorternas yta och bidrar till både trivsel och biologisk mångfald i stadsbygden. För en ekologiskt hållbar samhällsutveckling kan trädgårdarna få stor betydelse. Det som odlas till husbehov i egen trädgård kan tillföras kosthållet utan energikrävande transporter och resursförbrukande förpackningar. Om matresterna sedan komposteras tillsammans med trädgårdsavfallet blir resultatet ett optimalt snävt kretslopp av näringsämnen. Tvärtemot vad många tror är husbehovsodlingen långt ifrån betydelselös för folkhushållet. Främst är det frukt och bär, men även potatis och grönsaker, som produceras i stora mängder av fritidsodlare. Det finns dessutom utrymme för en väsentligt ökad produktion av dessa nyttiga livsmedel i landets ca 2,5 miljoner trädgårdar.

Utöver nyttan och glädjen med egen skörd betyder trädgårdsarbetet att man utomhus får motion av det lågintensiva slag som är bra för hälsan.

Men alla trädgårdsintresserade har inte möjlighet att skaffa sig en egen trädgård. För många av dem är det otänkbart att köpa en villa för miljontals kronor för att få möjlighet att odla. En kolonilott är ett gott alternativ, men tillgången på sådana är otillräcklig på många håll. Det gäller särskilt kolonilottor med stugor. En egen kolonistuga gör det på flera sätt mer attraktivt att vistas på koloniområdet, även när stugan är så liten att den inte är avsedd att bo i. Följaktligen är koloniträdgårdar med stugor mycket efterfrågade, särskilt i storstäderna.

Fel! Okänt namn på

En slutsats är att det borde ligga i kommunernas intresse att se till att det finns koloniområden av olika slag i en omfattning som motsvarar invånarnas önskemål. Varför anläggs då så få nya koloniområden? Det var betydligt vanligare på 1980- och 1990-talen, då trädgårdsintresset bland befolkningen inte var tillnärmelsevis lika stort som nu. Sannolikt krävs statliga incitament av olika slag för att kommunerna i större omfattning ska planera och anlägga nya koloniområden. Regeringen bör därför i samråd med den organiserade koloniträdgårdsrörelsen utreda varför inte fler koloniområden anläggs och föreslå åtgärder för att främja en positiv utveckling av koloniträdgårdsverksamheten.

Exempel på frågor som bör prövas är:

- Har vi tillräckligt klart pekat på behovet av koloniträdgårdar i det nationella miljömålet God bebyggd miljö? Att “behovet av lokal odling ska tillgodoses” är måhända alltför otydligt och verkar dessutom kunna tappas bort i de planeringsunderlag som upprättas för att miljömålet ska uppnås.
- Bör det i den pågående översynen av plan- och bygglagen skapas bättre förutsättningar för att nya koloniområden tillkommer i kommunerna? Bör koloniträdgårdar t.ex. definieras tydligare, ha en egen beteckning i detaljplanerna och få särskilda villkor för bygglov och användningssätt?
- Finns det behov av att utarbeta planeringsriktlinjer och systematiskt ta vara på goda erfarenheter inom koloniträdgårdsrörelsen? Råder det t.ex. tveksamhet kring vilken teknisk standard koloniområden av olika slag bör ha med hänsyn till aktuella miljökrav, bekvämlighetsaspekter och ekonomiska förutsättningar?

Stockholm den 29 september 2005

Ronny Olander (s)

Christin Hagberg (s)